

[Robert Pedersen.]

og der blev vedtaget en resolution, hvori det bl. a. hedder, at man i løbet af 1973 vil se konkrete beslutninger om øget tv-udveksling på kort sigt og fastlægge retningslinjer for udbygningen af samarbejdet på lang sigt. Her skal vi vælge, om det skal være i form af nordvision, eller der skal skabes en særlig nordisk tv-institution, tv-no, og dér ville det sådan set være udmærket, om også debatten i dag førte med sig, at ministeren lod os vide, hvor han stod, og hvilken opfattelse han havde.

Jeg kan på socialdemokratiets vegne tilsige meget velvillig udvalgsbehandling.

Ellen Strange Petersen: Lovforslaget er i overensstemmelse med det, ministeren for kulturelle anliggender bebudede i sin redogørelse i folketinget den 19. oktober 1972. Danmarks radios monopol skal ifølge forslaget bevares, dog kan ministeren meddele amsråd eller kommunalbestyrelse tilladelse til ved hjælp af kabelanlæg at iværksætte fordeling af lyd- og billedprogrammer inden for lokale områder.

Det siges i bemærkningerne til lovforslaget, at det må være en klar forudsætning for koncessionerne, at programvirksomheden ikke finansieres ved hjælp af reklamer. Det siges videre i bemærkningerne, at fastsættelsen af koncessionsvilkårene er af så kompliceret karakter, at spørgsmålet må gøres til genstand for et særligt udvalgsarbejde. Der skal tages stilling til, hvilke organisationer, selskaber eller institutioner der under kommunens eller amtets ansvar skal kunne forestå programvirksomheden.

Når det nu er så kompliceret et forhold, der er tale om, ville det så ikke være rimeligt, at man først lavede nogle forsøgsordninger med deltagelse af alle interesserede parter, inden man foretog en egentlig lovgivning over området? Jeg vil meget gerne slutte mig til hr. Robert Pedersens opfordring til, at man tager pressens organisationer med ind i disse overvejelser og undersøgelser. Jeg vil i det hele taget sige, at jeg var enig i de betragtninger, hr. Robert Pedersen fremkom med om, at det er meget væsentligt, at man sikrer et bredt grundlag.

Om lovforslaget vil jeg gerne sige videre, at der skal jo fortsat være et overordnet radioråd, der kan nedsætte forretningsud-

valg og programudvalg, og så skal medarbejderne kunne vælge to medlemmer til radiorådet. Det er jo meget beskedent, og det skal vi i hvert fald ikke protestere imod. For hvert amt skal der nedsættes et programråd på 10-20 medlemmer, og formændene for disse råd skal kunne deltage i de centrale programudvalgsmøder efter nærmere regler.

Folketingets finansudvalg skal godkende licenserne. Disse indgår i en radiofond, der skal administreres af radiorådet. Denne fond må ikke forveksles med den sociale fond, der hidtil har administreret licenslempelser for pensionister. Denne virksomhed agtes overført til staten. Det drejer sig om en udgift på ca. 24,5 mill. kr. på årsbasis. På tilsvarende måde ønskes udgifterne til egentlig undervisning overført til undervisningsministeriet. Det drejer sig om en udgift på 15,3 mill. kr.

Der står ikke noget i lovforslaget om, at folketinget eller folketingets undervisningsudvalg skal have indflydelse på en sådan undervisningsvirksomhed. Jeg vil gerne spørge, om det udelukkende skal være Danmarks radio, der skal påtage sig denne opgave. Der står ganske vist i bemærkningerne til lovforslaget, at man senere kan tage stilling til, om det vil være hensigtsmæssigt at organisere undervisningen i en institution uden for Danmarks radio. Hvem eller hvad tænker ministeren på her?

Nyt i forslaget er, at der skal nedsættes et radionævn som en slags ankenævn. Det kan vi tiltræde, og det gælder også dette, at der med visse rimelige begrænsninger kan pålægges Danmarks radio erstatning for skader forvoldt ved udsendelser. Det er sikkert også en nyttig ændring.

Men der er mange andre indvendinger. Loven, der agtes iværksat fra 1. april 1974, gælder ikke for Færøerne og Grønland, står der; dog for Grønlands vedkommende gælder, at den danske stat i Grønland har eneret til ved hjælp af radioanlæg at sprede lyd- og billedprogrammer, der er bestemt til modtagelse af almenheden. Her er ingen tvivl mulig. Ingen camouflering af Danmarks radio, det er staten, der har eneret på det hele. Det er altså denne tendens og holdning, jeg meget gerne vil advare imod.

Vi ønsker i det konservative folkeparti Danmarks radios monopol afskaffet. Jo mere man studerer lovforslaget, jo mere